

Dieu et mon Droit.

Dit blad verschijnt te AMSTERDAM, Dagelijks, behalve des Zondags, het abonnement voor 3 maanden is / 5.00; voor de maanden franko p. p. / 6.00.
 Brieven, gelden, enz. FRANKO te adresseren aan het Bureau van de Tijd.

MAANDAG 20 FEBRUARIJ.

Advertentien van zes regels en daar beneden worden tegen / 1.00 geplaatst; meer dan zes regels tegen / 1.50 de regel. — Voor alle advertentien wordt bovendien 25 cents zegelrecht betaald. Voor groote letters betaalt men naar de plaatsruimte meer.

AMSTERDAM, 18 Februarij.

Aangaande de ministeriele krisis verkeerden wij nog altijd in het onzekere. Er worden onderhandelingen gevoerd, losgelaten en weder aangeknoopt, maar het resultaat laat zich wachten. Nemen wij de geruchten, die van den aanvang af in omloop geweest zijn, voor echt aan, dan zien wij dat het kabinet getracht heeft in het leven te blijven door de twee opengevallen plaatsen aan te vullen. Hiervoor werden voorstellen gedaan aan de heeren van Reenen en van Rapard, doch weldra trokken deze zich terug. Om de zaak te vergemakkelijken stelde nu elke minister zijn portefeuille beschikbaar en de heer Rochussen, die met de taak belast werd, zich nieuwe ambtgenooten toe te voegen, kreeg daardoor ruimer baan. Hij schijnt echter niet geslaagd te zijn, en volgens het laatste bericht is thans de heer van Hall aan het werk om met of zonder den heer Rochussen een kabinet samen te stellen.

Zoodanig schijnen, wat de hoofdpunten betreft, de zaken zich te hebben toegedragen. Iets meer valt er niet van mede te deelen. Het is wel mogelijk dat ons heden of morgen eenige inlichting geverdt, voor het oogenblik weten wij er niets meer van dan het publiek. Wij wenschen daarom ook geen zins aan te nemen alsof wij achter de geheimen waren.

Behalve de opgesomde geruchten hebben er nog twee andere geloopt. Het eerste was dat met den heer Thorbecke onderhandeld zou zijn geworden. Dit heeft echter slechts zeer korten tijd aangehouden, en verder heeft men er niets meer van vernomen. Het tweede was Dinsdag vrij algemeen op de Beurs verspreid, en hield in dat de heer van Bosse zijn portefeuille weder zou opnemen. De laatste ministerraad is althans door hem en ook door den heer van Tets van Goudriaan bijgewoond. Sprak dit gerucht waarheid, dan kan men ook het andere voorstellig aannemen, dat de pogingen van den heer Rochussen mislukt zijn. Immers de ministeriele krisis is ontstaan uit de onmogelijkheid om de ministers van Bosse en van Tets van Goudriaan, na de verwerping der spoorweg-voordragt in het genot hunner portefeuilles te laten. Voorstellen om hen te doen aanblijven bevijsen dat men ten einde raad is, en inderdaad, de last aan den heer van Hall na den heer Rochussen opgedragen, mag als een bevestiging van het eerste bericht gelden.

Wij vermelden al die geruchten als het nieuws van den dag, en behouden ons een oordeel over het nieuwe ministerie voor, tot dit gevormd zal zijn. Thans zijn alle redeneringen over de namen, die genoemd worden, ijdel, en in sommige opzichten onvoegzaam. Vooral vinden wij het verkeerd om, gelijk heden de *Arnhemse Courant* doet, te spreken over zamenzweringen, en van tegenstelling te maken tusschen reactie en vooruitgang. Wat onder gewoone reactie en vooruitgang noemt, heeft met de ministeriele krisis minder te maken dan waterwegen en spoorlijnen. Men verwacht van het nieuwe bewind geen wetten, waar afgetrokken politieke gezigtspunten, zooals bij voorbeeld vroeger ten opzichte der onderwijswet het geval was, de eerste rol in spelen; zijn roeping zal vooral wezen opeerbare zaken tot stand te brengen, en met betrekking tot dit laatste is het vrij onverschillig of de staatsman, die ze het land schenkt, den naam heeft van reaktionair, behoudend, liberaal of progressief gezind te zijn. Wij willen niet beweren dat ons dit om het even zou zijn, maar alleen dat bij het hangende vraagstuk de openbare meening als een zaak van ondergeschikt belang beschouwt. Zij wil het bijvoorbeeld voor het land verkiest dat een behoudend kabinet de waterwegen verbeterd en dootreffende spoorwegen aanlegt, dan dat een liberaal minister in die taak te kort schiet. In het eerste geval ontvangt het feitelijke zaken, waaraan de behoefte groot is; in het tweede zou het zich met een schoone leus voor het gemis van tastbare weldaden moeten troosten. Wie de beradslagingen en de stemming in de Tweede Kamer over de spoorwegwet met aandacht gevolgd heeft, zal ontwaren dat die voor zulk een gevoelen veel grond heeft. Om die reden is het niet te bespe-

ren van de zamenwerking, welke men anders bij de staatkundige partijen waarneemt. De eene helft der liberalen stemde voor, de andere tegen; zoo handelden ook de overige politieke groeperingen. Overtuigend bleek hieruit dat de leden der Kamer zich bij de behandeling dier broet stoffelijke aangelegenheden anders rangschikten, dan volgens de staatkundige vaan, waarom zij zich geschaard hebben. Evenzoo treedt, in de bogen van het publiek, thans de staatkundige kleur van het nieuwe kabinet op den achtergrond, en slaat men daarop slechts in de tweede of derde plaats acht.

Die gesteldheid wijst op een groote en gunstige verandering in de algemeene meening. Bij de vier laatste kabinetswisselingen behielden politieke beginselen in naam, kerkelijke geschillen in der daad, den toestand geheel. Daarvan is thans geen sprake meer, en die in de ministeriele krisis een gevolg verkiezen te zien van een strijd tusschen reactie en vooruitgang, toonen dat zij van het politieke moment niets begrijpen. De natie wenscht wegen voor haar handel en het binnenlandsch verkeer, en elk ministerie dat aan dien wensch niet redelijkheid te gemoeit komt, heeft van de namen zijner leden of van zijn politiek niets voor zijn bestaan te vragen.

Daar deze richting der denkbaar denkwijze het vormen van een kabinet gemakkelijker moet maken dan vroeger, zou het ons verwonderen dat de krisis zoo lang duurt, ware het niet dat wij hierin het bewijs meenden te mogen zien, dat van die tijdelijke onverschilligheid voor politieke kleuren gelukkig geen gebruik wordt gemaakt, om te werk te gaan als bestonden die niet.

Bergisteren werd gemeld dat de heeren van Bosse en van Tets wederom den ministerraad hebben bijgewoond. Tot toelichting daarvan strekte, dat die beide ministers toen zij in de vorige week hun ontslag aan den Koning hadden verzocht, gemeend hebben niet meer in den ministerraad te moeten zitting nemen; maar nu sedert dien tijd al de ministers hunne portefeuilles ter beschikking van den Koning hebben gesteld, lag het in den aard der zaak, dat ook al de ministers, die nu wederom op gelijken voet stonden, den ministerraad zouden bijwonen. Al de ministers wachten nu de beslissing des Konings af. Algemeen verzekert men, dat de heer Mutsaers, oud-minister voor de zaken der R. K. Eeredienst, in het nieuwe ministerie zal treden.

Men schrijft uit Parijs aan de *Amst. Cour.*: „De meest onrustbarende geruchten zijn alhier in omloop met betrekking tot de houding der Pruisische Regering in de Italiaansche kwestie. Men verzekert dat de Fransche gezant te Berlijn in last heeft aan die Regering ophelderingen te vragen over de jongste wapeningen.

De heer P. Regout, oud lid van de Eerste Kamer der Staten-Generaal, heeft thans eene Fransche vertaling doen drukken van zijn ten vorigen jare uitgegeven geschrift over den staat der waterwegen in Limburg en Noord-Brabant. Hij voldoet door deze Fransche uitgave aan de wenschen zijner vrienden buiten 's lands, die er op uit zijn, den handel en de nijverheid door nieuwe middelen van gemeenschap te bevorderen.

Z. M. heeft benoemd: tot register-plaatsverv. in de arr.-regtbl. te Maastricht, mr. J. M. E. van Oppen; tot plaatsverv. kantonregters: te Wageningen, J. G. J. Moll; te Aalten, J. B. W. Matland; tot bewaarder der hypotheeken, van het kadaster en der scheepsbewijzen te 's Hertogenbosch, mr. J. W. Keiser; tot hoofdinspecteur der dir. bel. in- en uitg. regten en acc. bij het Departement van Financiën, P. H. B. Motké.

ROTTERDAM, 17 Febr. In de zitting van den Gemeenteraad op gisteren heeft de voorzitter, die wederom nemende, herinnerd dat hij in de eerste zitting, die deze vergadering in dit jaar hield, op den toezigtelijken stand der spoorwestede heeft gewezen. Daarbij heeft hij de hoop geuit, dat de spoorwestede door de Eerste Kamer der Staten-Generaal zoude worden aangenomen. Die hoop is evenwel teleurgesteld; de Eerste

Kamer heeft de spoorwegwetten met eene geringe meerderheid verworpen, en de partij, die zich zoozeer tegen den aanleg dier lijnen aankante, heeft daardoor gezegevierd, met het waarschijnlijk gevolg, dat twee der ministers, die het meest het algemeen belang hebben trachten te bevorderen, zullen moeten aftreden. Zal nu deze gemeente in dien stand der zaak lijdelijk berusten? Of zal deze vergadering in het algemeen belang en in dat dezer gemeente werkzaam blijven op de wijze, die met onze wettige instellingen vereenigbaar is en niet gelijk dit elders geschiedde door opruijing en intinidie?

Spreker gelooft dat het wel degelijk zaak en plicht is, om naauwlettend al datgeen gade te slaan, wat met de spoorwegkwestie in verband staat. Hij doet derhalve het bepaalde voorstel, dat eene commissie van vier raadsleden zal worden benoemd, ten einde met burgemeester en wethouders in overleg te treden nopens de middelen, welke te gelegener tijd aangewend zouden kunnen worden om de belangen van Rotterdam in de zaak der spoorwegen met klem te verdedigen. Spr. herinnert er voor het overige aan, dat hij in de antichambre het bij de Regering ingediende nieuwe spoorwegplan ter inzage der leden heeft gedeponceerd, waaruit men zal hebben gezien, dat Rotterdam en de steden aan de Maas geheel buiten dit plan worden gelaten, desende spreker wijders mede, dat ook het spoorweg-komitee blijft bestaan, welks leden besloten hebben zich in het algemeen belang nog naauwer aaneen te sluiten.

Na langdurige discussiën, waaraan onderscheidene leden deel namen, werd het voorstel van den voorzitter in hoofdelijke omvraag gebracht.

Het werd aangenomen met 16 tegen 13 stemmen.

LEIDEN, 17 Febr. De heer mr. G. W. wonalde onder Oogstgeest, die, volgens vroeger bericht, weigerde den van hem gevorderden eed als getuige in eene strafzaak voor de arrondissement-rechtbank alhier af te leggen, uit dien hoofde werd gegijzeld, waaraan dien ten gevolge de eisch werd ingesteld van 3 of 6 maanden gevangenisstraf en 1600 bonte, is in de zitting van heden ochtend geheel vrijgesproken.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

FRANKRIJK.

PARIJS, 17 Febr. De opheffing van het blad *la Bretagne* en het rapport van den heer Billault, dat daarvan de redenen aangeeft, heeft tamelijk grooten indruk op de Parijzenaars gemaakt en zelfs ter Betrage. Na de opheffing van den *Univers* en de waarschuwing aan de *Gazette de France* gegeven, verwondert men zich dat de Katholieke en legitimistische pers nog spreken durft. Gewoonlijk houdt men zich te Parijs weinig bezig met tegeen in de departementen gebeurt, en aangezien de godsdienstige beweging in de hoofdstad minder te voorschijn treedt, zoo meende men er dat hetzelfde in de provincie en ook in de westelijke gedeelten van Frankrijk het geval was. Maar de taal van de *Bretagne* heeft bewezen dat men verkeerd oordeelde, en de strengheid van de regering te dezer zake is daarvan het volgend bewijs.

Wat aan deze zaak nog meer gewigt heeft is, dat daarin ook betrokken zijn drie leden van het Welgevend Ligchaam, namelijk de heeren Antoin Lemerclier, de Cawerville en Keller, die een adres aan den Keizer hebben ingediend, wegens de „Revue“ politiek die hij onlangs ten aanzien der Fransche Staten had aangekondigd.

De gestrengheid van den heer Billault tegenover de drukpers, brengt een soort van schrik te weeg onder de pers, altans onder die dagbladen, welke niet bepaaldelijk de Regering ondersteunen. Men zegt, dat de direktoren van die dagbladen het denkbeeld hebben geopperd, om den Keizer te verzoeken de censuur weder in te voeren, omdat hunne eigenaarsmen daardoor meer veilig zouden zijn, dan onder het tegenwoordige stelsel.

de bewuste rapport, zooals de *Moniteur* het mededeelt aldus volgt:

Het dagblad *la Brétagne*, te Saint Brienne uitkomende, stelt in zijn nummer van Zaterdag 11 Februarij voor, dat, op hetzelfde oogenblik toen, volgens het blad, de onverklaarbare omkeer, ontstaan bij het hooge gezag, met angst en bekommering alle katholieke harten vervulde, verscheidene gedeputeerden, die tot hiertoe innig aan de keizerlijke dynastie en politiek gehecht waren, zich tegelijkertijd uit de vesten verwijderde oorden van Frankrijk te Parijs hadden vereenigd, om onderling te beraadslagen over de middelen, om de waarheid tot voor den troon te brengen.

Als uitkomst dier vereeniging geeft het blad, in den vorm van adres, onderteekend door drie leden van het Wetgevend Ligchaam een soort van protest tegen de door het goevernement gevolgde politiek in zake der Romeinsche kwestie. Dat stuk behelst ten slotte deze woorden: "t Is om uwentwille, sire, om den wille uwer dynastie, dat wij de onzekerheid betreuren, welke op dit oogenblik heerscht, en die, voortdurende, van u alle oprechte Katholieken zou verwijderen."

Het blad voegt hieraan toe: "Het eenig antwoord door de onderteekenaars van dat adres ontvangen is de opheffing van den *Univers* geweest; en hun onzekerheid heeft opgehouden."

"Ik stel u niet voor, sire, te onderzoeken in hoeverre die verwijdering, welk men verkondigt, in overeenstemming is met den eed van trouw aan den Keizer, dien de leden van het Wetgevend Ligchaam doen. Uwe Majesté kan 't trouwens als stellig achten, dat, wanneer de bevolkingen, in wier naam de drie gedeputeerden spreken, werden geraadpleegd, zij het zouden zijn, en niet de Keizer, van wie zij zich zouden verwijderen; maar voor heden vestig ik slechts uw aandacht op het dagblad, 'twelk aan die demonstratie de hulp zijner publiciteit heeft geleend.

In een kwestie, waarbij uwe bedoelingen en handelingen zoo heftig afgekeurd en door den partijgeest gestermd worden; waarin men halstarrig wil vergeten wat gij sedert tien jaren ter bescherming der godsdienst in Frankrijk en te Rome gedaan hebt; waarin opzettelijk het geestelijk met het wereldlijk, het dogmatische met de politiek verward wordt, en voor de oogen der eenvoudigen de wijste raadgevingen als een bereoving, de onvermoeide welwillendheid als huichelarij wordt voorgesteld, nu moet de lijdzaamheid, door uw goevernement tegenover zoovele ontegenwoordige en hardstegetijde aanvallen betoond; een grens hebben. t Is niet mogelijk te veroorloven dat men in den boezem der Britanjesche bevolkingen; tevens zoo godvruchtig en aan den Keizer gehecht, openlijk en als officieel de vreeselijke broederingen wekke, het vertrouwen dier bevolkingen tracht te misbruiken, en haar een vorst, die den H. Vader Rome heeft wedergegeven en niet ophoudt er hem te beschermen, voor te stellen als den vijand van het tijdelijk gezag des H. Vaders, ja schier van den H. Vader zelve.

De *Indépendance belge* heeft uit Parijs eenige mededeelingen ontvangen nopens de voorbereidselen, welke voor de aanstaande aanhechting van Savoye bij Frankrijk gemaakt worden. Reeds spreekt men er van om te Grenoble een militaire divizie te brengen met een onderdeel te Chambéry; terwijl alle aan de kroon van Savoye behorende voorwerpen van Chambéry naar Bourget zouden worden vervoerd, dat het huis van Savoye zou behouden.

In eene korrespondentie leest men dat graaf Arese sinds eenige dagen te Parijs is aangekomen, en een langdurig onderhoud met den Keizer gehad heeft, waarin deze laatste zou verklaard hebben dat hij de inlijving van Midden-Italië bij Sardinië niet zal gedoogen, tenzij eerst Nizza en Savoye aan Frankrijk toegevoegd zijn. Wordt dit door Piëmont niet toegestaan, dan zou Frankrijk de stichting van een onafhankelijk Midden-Italiaansch Koninkrijk voorstellen.

Naar men vernemen heeft Sir Richard Cobden het Kruis van Orde geweigerd, dat hem de Keizer moet aangeboden hebben.

Het opstel van den heer Auguste Cochin, dat in het tijdschrift *la Correspondant* door een jaarschuiving getroffen was, is dezer dagen als vlugschrift uitgegeven. Het wordt vooraf gegaan door een brief van pater Lacordaire aan den schrijver, waarvan het slot luidt als volgt:

"Ik dank u in 't bijzonder wijl gij het misbruik gelaakt hebt, dat men in den jongsten tijd gemaakt heeft van twee kwalijk gekende brieven, die, bij het begin van den oorlog geschreven, toen niets nog mijne wenschen en hoop weerhield, geenszins van toepassing waren op een toestand welks nieuwigheid even klaarblijkelijk als betreurenswaardig is.

Pius IX heeft door zijne rampen thans te veel gelijkenis met Pius VII, even als hij dit had door zijne grootmoedige beslissingen, dan dat de kinderlijke mijne gedachten en woorden het beheerschen zoude.

"Ik moet mij ook niet meer aansluiten bij die laatste volzinnen van uw werk, want gij zoo uitmunten op

het Katholiek en vrijwillig gebied blijft; 't welk sinds vijftien jaren dat van alle Katholieken van Frankrijk was, en waartoe de laatste ervaringen mij zouden gebraagt hebben, ware het niet de schouwplaats geweest der worstelingen en beproevingen mijns ganschen levens."

Den 14^{en} had in het hôtél van prins Napoleon in de Avenue-Motaigne het verjaaringfeest van zijn huwelijk plaats. Onder vele aanzienlijken werd het ook door den Keizer en de Keizerin bijgewoond, die ten half tien kwamen en ten half twee 's nachts vertrokken.

De Encyklië des H. Vaders is in alle kerken van Bordeaux afgelezen, voorafgaan door een schrijven van den Aartsbisschop, Mgr. Donnet. Op Zondag 19 Februarij zal in alle kerken van het diocees hetzelfde geschieden.

In alle kerken van Marseille is een bisschoppelijk mandement afgelezen betrekkelijk de Encyklië des H. Vaders. Deze is daarna voorgelezen, waarop alle toehoorders opstonden om het woord van den Stedehouder van Christus aan te hooren.

Vele geloovigen zijn tot het besluit gekomen om, in gevolge de wenschen des Pausen en bij den benarden toestand van den H. Stoel, dagelijks eene mis te doen opdragen voor den H. Vader en de behoeften der Kerk. Deze mis zal dagelijks ten 9 ure gevierd worden.

Uit Marseille wordt bericht dat de heer Louis Vuillot, op weg naar Rome aldaar aangekomen en met de stoompakket *le Vatican* naar Civita-Vecchia vertrokken is.

Sedert lang wordt gezegd dat Keizer Napoleon den geestelijke Canino, zijn neef, gaarne tot de waardigheid van Kardinaal zou zien verheffen, opdat "Frankrijks liberale inzichten in het heilig kollegie een vertegenwoordiger hebben". Thans deelt de *Sidèle* een schrijven uit Rome mede, volgens hetwelk de vervulling van dien wensch, althans voor alsnog, niet te verwachten zou zijn. Zoo men den berichtgever gelooven mag, zou de paus niet te bewegen zijn om een lid van het geslacht Bonaparte met de hoogste van de kerkelijke waardigheden te bekleden.

Te Toulon heeft men, bij het doen van gravingen voor den bouw van een nieuwen schouwburg, ter diepte van twee ellen, muren ontdekt eener aloude villa, alsmede graven met zware steenen bedekt. De menschen-benederen zijn vrij goed bewaard gebleven: de geraamte lagen met het aagezigt naar het oosten gekeerd. Vermoedelijk werden op die plek de soldaten begraven, die in den bloedigen veldslag tusschen Otto en Vitelinus den dood vonden.

Men verzekert dat de heer de Lhouvenel eene dépêche aan den markies de Moustier, den Franschen gezant te Weenen, gerigt heeft, waarin Oostenrijk herinnerd wordt aan zijne ten opzichte van Venetië gedane toezeggingen.

Te Marseille zijn berigten ontvangen uit Rome van den 14^{en} door Franschen afgezonden. De pauselijke regering heeft, door tusschenkomst van Belgische huizen, eene leening gesloten, welke bestaan zal uit een 3 pCts. fonds tegen den koers van 56 en een 5 pCts. fonds tegen den koers van 93.

Men zeide dat van wege Engeland aan de pauselijke regering het voorstel is gedaan, tot oprigting van een pauselijk vikariaat voor de Legatiën; dit voorstel moet van de hand zijn geweest, terwijl de kardinaal Antonelli verklaard moet hebben, dat de Romeinsche kwestie, eene kwestie van beginselen is, waarmede de Paus niet kan transigeren.

Te Ancona zijn 900 Beijersche soldaten van Triëst aangekomen; er werden nog 900 verwacht. De patriotten van Spolète, Terri, Rieti, Assisi, Perugia, en andere plaatsen uit Ombria hebben aan Garibaldi een bedrag van 10,000 franken doen toekomen.

Uit Rome wordt dd. 11 Febr. geschreven: Op de dagorder, gisteren door generaal Goyon aan de troepen gegeven om hun waakzaamheid en strenge pligtsvervulling aan te bevelen, terwijl tegelijker tijd door een plukkaat den inwoners van Rome verwittigd werd dat elke politieke demonstratie met geweld te keer zou worden gegaan, is door de revolutionairen beantwoord met deze bekendmaking aan het volk: "Van 10 tot 12 ure 's middags een groote optocht op het Corso, die op klokslag van 12 ure zal eindigen." Toen de klok van het kapitoel ten een ure het sein tot de opening van het feest gaf, was er niemand meer op het Corso aanwezig. Een weinig later vertoonden er zich slechts eenige Franschen, Amerikanen, Russen en andere vreemdeelingen, doch geen stadsbewoners.

Volgens het schrijven van een Fransch officier, genieten de Fransche troepen in Opper-Italië geenszins de onderscheiding, welke men te huis gelooft dat hun bewezen wordt. Hij verklaart dat de gestadige der Italianen tot volslagen koelheid is overgegaan, sinds dezen ondervinden dat hun opstand tegen Oostenrik geenszins de gulden vruchten draagt, waarvan zij droomden. Vooral zijn de Lombarden tegen de Sardinische soldaten bitterd en de Fransche wisselen met deze laatste naar wermood den militairen groet.

De onvoldoende politie stelt de burgers aan allerlei

dieverijen bloot, waarbij niet zelden de dolk gebruikt wordt.

De heer Corsini, een der vrienden van den officier, werd te Milaan des avonds door twee bandieten aangevallen, die hem een steek in de zijde toebreagten, en daarna met zijne overjas op den loop gingen.

Vele officieren zijn op ongeveer dezelfde wijze beroofd, en het kanaal van Milaan moet meer dan een Fransch soldaat verzwolgen hebben, die op verraderlijke wijze gedood is.

Niemand, zoo eindigt de officier, gaat ongewapend uit. Ik heb steeds een uitmuntend revolverpistool bij mij, vooral wanneer ik uit den schouwburg huiswaarts keer.

In een belangrijk opstel over Rome, merkt een publicist terecht aan, dat het, als alle groote steden, onder zijne bewoners een groot tal lieden telt, die met de bestaande orde van zaken ontevreden zijn. Er is geen land, uitgestrekt of gering, op den ganschen aardbodem aan te wijzen, waar zoodanigen zich niet bevinden. Intusschen vormen zij te Rome eene kleine minderheid, welke echter, wijl alle gemoeieren overspannen zijn, door wat sinds eenigen tijd in Europa plaats grijpt, geene gunstige gelegenheid om zich te doen gelden laten voorbijgaan.

Het valt ligt te beseffen, vervolgt gezegde publicist, dat tegen zulke lieden, die hunne hartstogten en kwade neigingen tot wet hebben, bedaarde en gezonde redenen niets baten. Zij moeten, als wilde dieren, door ruw geweld bedwongen worden.

Intusschen zullen zij het hoofd niet opheffen, zoolang de overheid haar vast besluit te kennen geeft van, zoo noodig, met kracht te werk te gaan. In Ombria en de Marken van Ancona zal ook de rust niet gestoord worden, in weerwil der vele pogingen om het land op te hitsen. Voorzeker bestaat daar opgewondenheid; maar in de tegenwoordige omstandigheden bestaat die min of meer in elk land der wereld; zelfs in die, welke in zekeren zin met het Romeinsche vraagstuk niets te maken hebben; ofschoon men moet erkennen dat elke Staat, zoo niet rechtstreeks dan toch zijdelings, belang heeft bij datgene wat aan Rome geschiedt.

De onrust in genoemde gewesten is echter ver van datgene, wat de revolutionaire bladen er van zeggen, en het Pauselijk leger zal elke beweging weten te onderdrukken. Bijna dagelijks neemt het in getalsterkte toe en wat vooral belangrijk is, het leger voor ruim de helft uit in den strijd gebaarde troepen. Alleen uit Duitsland zijn 7000 krijgslieden toegesneid en nog meer werden van daar verwacht.

Indien vreedende kuiperijen, zoo eindigt de publicist, zich niet in de zaken mengen, zal de Pauselijke Regering weldra in staat zijn zich alom met kracht te handhaven.

Eene korrespondentie uit Rome meldt het overlijden van pater Marclai. Dit uitstekend lid der beroemde Jezuiten-orde had door zijne ontdekkingen in de katalomben, zijne zeldzame bekwaamheid in de verklaring der Grieksche en Latijnsche grafschriften en van de eerste gedenkteeken der Christenheid, zijn archeologisch genie, een Europeeschen naam verworven. Hij was niet alleen een der beroemden van het Romeinsche kollegie en zijner orde, maar van de Kerk en de geheele wereld.

Berigten uit Turijn spreken van geschillen tusschen de heeren Cavour en Ricasoli ten opzichte der belastingen. De baron beweert dat het arme Toskane Piëmonts ontzettende lasten niet kan dragen. Hij weert dat onder den groothertog slechts ligte schattingen betaald werden, en staat er niet voor in dat het niet later zal morren dan het rijke Lombardije, hetwelk insgelijks weinig ingenomenheid toont met het Piëmontsche belastingstelsel.

ENGLAND.

LONDEN, 16 Feb. De directeuren der Atlantische telegraaf-Maatschappij willen in den loop des aanstaanden zomers beproeven het beschadigd gedeelte van den Atlantischen kabel te doen herstellen, en het op nieuw in werking te brengen.

Een korrespondent werpt een blik op de houding van Spanje en Napels bij de huidige moeilijkheden van den H. Stoel en laat zich daarover volgender wijze uit:

"Toen de eerste moeilijkheden tusschen den H. Stoel en het kabinet der Tuilerien oprezen, sprak men over den aftocht der Fransche troepen, Spanje bood toen dadelijk twintig duizend soldaten aan om de Romagna onder hare wettige overheid te brengen. Frankrijk hieromtrent geraadpleegd door het Romeinsche hof, verzette zich daartegen. Intusschen heeft er eene enge toenadering tusschen Madrid en Rome plaats gevonden door het onlangs afgekondigde konkordaat.

De toewijding van den jeugdigen Koning van Napels aan de zaak der Kerk is zoo overtuigend gebleken dat de *Morning Post*, het orgaan van Lord Palmerston, kort geleden hevig tegen Frans II. de hilt gaven.

Lord Elliot, Engelsch gezant te Napels, moest aan den Koning voorstellen zich niet in de zaken van Italië te mengen. Het antwoord hierop was, dat de Koning beide Siciliën, zoo noodig, de regten van den H. Stoel zou beschermen, al zette hij daartoe zijn

eigen belangen in de waagschaal.

Dit antwoord heeft de Engelsche pers zeer euvcl opgenomen, vooral wijl het liet zien dat de Katholieke wist zijne verplichtingen jegens Rome niet alleen kende, maar ook zou weten na te leven.

Is dus de H. Vader van de eene zijde ernstig bedreigd, van de andere zijde heeft hij belangelooze vrienden, wier gehechtheid te meer opmerking verdient, naarmate zij zelve in moeilijkheden gewikkeld zijn; de een met den oorlog in Marokko; de andere met revolutionnaire woelingen.

DUITSCHLAND.

WIENEN, 15 Febr. In het memorandum, dat eerst- daags door de regering aan de Europeische kabinetten zal worden gezonden, worden de redenen ontwikkeld waarom zij belet wordt hare adhaëzie te schenken aan de volksstemmingen in Midden-Italië en de daaruit te ontstaan gevolgen. Oostenrijk mag niet, zoo wordt er verklaard, de beginselen, zoolang door zijn goevernement voorgestaan, eensklaps verloochenen en het tegengestelde beginsel, dat der volks-soevereiniteit erkennen en zelfs niet zijdelings tot de ondersteuning er van besluiten. Dit zou bovendien, in plaats van zijne bezittingen te waarborgen, het middel zijn om ze geheel te verliezen.

Men ziet in dat stuk dat de bedoelingen der mogendheden, onderteekenaars van het Zurichcr verdrag, te schrap tegenover elkander staan, om er een schikking van te verwachten, en 't is dan ook niet zonder reden dat hier algemeen aan het spoedig uitbreken van een oorlog in Italië geloofd wordt. Een hooggeplaatst persoonnaafje zou zelfs gezegd hebben: Oostenrijk zal een nieuwen oorlog niet ontwijken; het moge Venetië verliezen, zooals het Lombardij heeft verloren, doch zijn recht op die landen kan men hem niet ontrooven hoe ongelukkig de oorlog ook moge uitvallen, en op zijn tijd zal het die regten doen gelden.

Tusschen Weenen en Napels heerscht een drokke wisseling van dépêches. De aan de grenzen van den Kerkelijken Staat staande troepen worden voortdurend versterkt en 't wordt als stellig vermeld, dat prins Piemontz bevel heeft gegeven om de Pauselijke troepen te handelen, zoodat in Ombria of in de Marken een opstand moigt uitbreken.

De Wiener Kirchen Zeitung behelst een artikel, getiteld: „De opheffing van den Univers,” dat volgenderwijze aanheft: „Da laatste slagboom is gevallen. Het bandietenvolk der slechte pers, voor 'twelk elk voordeel welkom is, namelijk elk voordeel, waarbij het naar zijn liederlijke gezindheid, onder de betamelijke namen van vrijheid, licht en beschaving (in andere woorden: willekeur en toomlooze zinnelijkheid) leven en schrijven kan, dat bandietenvolk, 'twelk voor 'elken roof in de bres springt; dat zijn genot, zijn vreugde, zijn wraaklust voldoet, borst aan deze en gene zijde van den Rijn in luid gejubel los.” Hierbij moet worden opgemerkt, dat men niet weet waar de opheffing van den Univers enig gejubel kan te weeg gebragt hebben, daar integendeel de steeds grooter wordende verdrukking der goede pers in Frankrijk bij ieder verstandig mensch angst en bekommering verwekt.

Aan de Augsb. Zeit. wordt uit deze stad geschreven dat, naar verhaald wordt, verscheidene officieren van het leger, die tevens ridders van Malthe zijn, en velen onder hen personen van den hoogsten adel, van hogen rang en reeds vergevorderd in jaren, voortnemens zijn den Paus hunne diensten aan te bieden. 't Is eeniglijk in hun hoedanigheid van Malthezer ridder dat zij zich daartoe door de statuten hunner orde verplicht achten, en ingeval zij hun plan verwezenlijken zouden zij waarschijnlijk Oostenrijks dienst verlaten. Het goevernement is overigens geheel vreemd aan hun voornemen.

Keizer Frans, zoudt, heeft, volgens verscheidene vorsten tot kolonels-eigenaars van leguimien, benoemd onder dezen ook den ouden hertog van Toskane, zijns zoon Ferdinand.

Zulk eene benoeming legt geenerlei verplichting op en is alleen een erbewijs, dat slechts aan regerende vorsten verleend wordt.

Hierin ziet men dus dat de Keizer van Oostenrijk de Pausen der groothergen op Toskane ten volle erkent. Hun terugkeer te Florence was de voorwaarde sine qua non van den vrede van Villafranca.

De Keizerlijke Russische gevoltmagtigde bij dit hof, de graaf Adlerberg, zal zich in het begin van Maart naar Jeruzalem begeven, om de inwijding der kerk, welke de Keizer van Rusland daar laat bouwen, bij te wonen.

Sedert men te Venetië bekend geworden met het gevoelen van Engeland, dat het gewest onder de heerschappij van Oostenrijk moet blijven, is er de opgewondenheid zeer tot bedaren gekomen.

Volgens berigten uit Venetië, in de Triester Zeitung te lezen, worden te dier stede voortdurend personen in hechtenis genomen, waarvan de meeste, behalve enkele aanzienlijken, het beroep van advocaat of

BERLIJN, 15 Febr. Ter zake van de veel besprokene konferentie der vier mogendheden, waaraan algemeen niet geloofd wordt, zeide men, dat Rusland de Engelsche voorstellen afgewezen en een konferentie der vijf groote mogendheden gewild had. 't Is mogelijk, zoo schrijft een berigtgever, dat dit gerucht zou zijn ontstaan uit de aanmerkingen van Russische vertegenwoordigers in Duitschland en waarschijnlijk ook te Parijs en te Londen, hierop nederkomende: dat Rusland, wanneer het de vier voorstellen aannant, te kennen wilde geven, dat, indien men tusschen vijf in een kongres niet tot overeenstemming zou kunnen komen of dit niet willen, dit aan twee het recht niet zou geven om alleen de Europeische aangelegenheden te regelen.

In allen gevalle wordt hierdoor het vermeende Russische voorstel niet bevestigd, ter vereeniging der groote mogendheden in een konferentie, welke bovendien 't over de grondslagen der beraadslagingen niet gemakkelijk eens zouden worden. Hoe het zij, er schijnt uit te blijken, dat men te Petersburg de dépêche van den heer Thouvenel aandachtig gelezen en goed begrepen heeft. Ook in een officieuze korrespondentie van de Independance belge wordt op de zinsneden gewezen der genoemde dépêche, luidens welke Frankrijk zich schijntbaar van de te Villafranca gevolgde politiek op beleefde wijze wil ontheffen.

Die korrespondentie geeft bovendien te verstaan, dat het volstrekt de bedoeling niet is geweest een bepaalde toestemming der overige mogendheden te verwachten, maar om haar veeleer van de noodzakelijkheid te overtuigen, dat de Italiaansche zaak op praktische wijze moest geregeld worden — zelfs wanneer Villafranca en Zurich in aanmerking werden genomen — om de toestemming der mogendheden onder dat oogpunt te ontvangen, of in andere woorden gezegd, de zaak zou des vereischts ook zonder hare toestemming geregeld worden.

't Is in dien zin dat de nota van den heer de Thouvenel wordt opgevat en de aanmerking der Russische diplomaten, hierboven aangehaald, is alzoo duidelijk. Is overigens in een Parijsche korrespondentie, bij gelegenheid der weigering van Oostenrijk om tot de Engelsche voorstellen toe te treden, aangemerkt, dat te Berlijn en te Londen het gewigtig punt silzwindend is voorbij gegaan, namelijk dit, dat Oostenrijk tegenover Engeland verklaart, dat het slechts met Engeland in een kongres, maar met Frankrijk niet anders dan afzonderlijk kan onderhandelen, dan is in die korrespondentie over 't hoofd gezien, dat van dit gewigtig punt, waarnaar men zich noodwendig te rigten had, herhaaldelijk uit Berlijn per telegraaf als anderzins, en bereids den 5 dezer, is kennis gegeven.

Over de verwerping van het wetsvoorstel betreffende het burgerlijk huwelijk, maakt een blad de volgende opmerking: „Een regt dat de Joden wordt verleend is haar (de kruispartij) een gruwel, het burgerlijk huwelijk een schandaal, de opheffing der wet over den woeker een ruïne, de grondbelasting de schrikkelijste der verschrikkingen. Die ontboezemingen zijn zeer dienstig, want zij bewijzen waarheen die partij ons voeren zou. Kwam zij nogmaals aan het roer, zij zoude Pruisen tot een eiland in Europa, doch stellig niet tot een gelukkig, en evenmin tot een hecht eiland maken. Het zou bij den eersten stormvloed overstroomd, door zijn eigen volk verlaten en door de Deutsche natie niet betreurd worden.”

Aan velen zal de taal van dat blad overdreven voorkomen.

De Regering is intusschen voornemens het wetsvoorstel niet in te trekken, maar het al de parlementaire stadiën laten doorloopen. Men moet evenwel daaruit niet afleiden, dat het ministerie zich met de stemming van het Heerenhuis vereenigt en van dat gedeelte der wet afziet, 'twelk den fektuieren burgerlijken echt tusschen de Joden, zooals het voorziet, op het hof der aangevondigen de Joden, het Heerenhuis verordene paragrafen aaneent, dan moet het wetsvoorstel nogmaals in het Heerenhuis voorgelegd worden.

Te Spandau word sedert de laatste weken in de geweerfabriek druk gewerkt; er worden meer werklieden aangenomen.

Bij gelegenheid der vaste heeft de kardinaal-aartsbisschop van Keulen een herderlijken brief uitgevaardigd, waarin hij een blik werpt op het verlopen jaar, dat rijk was aan gewigtige gebeurtenissen, en bekend maakt dat weldra een provinciaal-koncilie te Keulen zal gehouden worden.

Vervolgens den toestand der Kerk besprekende, toont de Aartsbisschop aan, hoe God één Herder heeft aangesteld, wijl er slechts ééne kudde is. Dat hij tegen aanvallen van binnen en van buiten is versterkt en dat, in weeryl der woederen, het huis, dat de Heer gebouwd heeft, niet is ingestort. Hij wijst er op, hoe de vrees van de Kerk, tegen de eerste tijden der Christenheid, hare krachten hebben misgebruikt, om de Kerk te schaden. Maar deze wandelde voort langs het rigtsnoer, 'twelk, naar de god-

delijke wetten, reeds in de vroegste kerkvergaderingen werd zaangesteld.

Behalve de algemeene koncilien werden van de oudste tijden ook die der verschillende gewesten gehouden, welke, steeds aan den band van eenheid vasthoudende, diën te Rome zijn middenpunt vond, de bewonderenswaardige gelijkheid van leer over de aarde verbreid hebben, welke aan de Roomsche Kerk eigen is en daarop het goddelijk zegelmerk drukt.

Reeds in 1848 werd te Wurzburg eene vergadering van Bisschoppen gehouden, zoo gaat de brief voort, om maatregelen te nemen voor het welzijn der ook toen bedreigde Kerk. Thans zal, onder Gods genade, zulk eene vereeniging in den dom van Keulen plaats hebben, ten einde door eendragtig samenwerken de noodige kracht te kunnen aanwenden tot welzijn van alle geloovigen. De hel heeft hare magten losgelaten en niemand kan weten wat de toekomst zal brengen. Daarom moeten ook de Katholieken zich vereenigen, opdat zij bereid en onwankelbaar bevonden worden, wanneer de storm losbarst.

Ten slotte dringt de aartsbisschop ernstig aan op het voortzetten der gebeden voor den H. Vader, die, in de benarde omstandigheden van het oogenblik, alleen door de genade des Hemels kan voortgaan met die krachtige handhaving der regten van den H. Stoel, waardoor hij tot heden de wereld in bewondering houdt en het Katholieke hart met vreugde vervult.

Mgr. Gladyssewitz, algemeen bestierder van het diocees van Krakau, heeft op het einde van Januarij een herderlijke brief uitgevaardigd waarin hij de opstand in de Kerkelijke Staten ten strengste gispt en de geloovigen tot gebeden voor Z. H. den Paus aanmaant.

ITALIE.

TURIJN, 12 Febr. Allerwege wordt met een overaan de krijgsterusting gedacht als stond een oorlog te de deur. De minister van oorlog moedigt tot eene ongemeene bedrijvigheid aan.

Te Bologna werken 500 man dag en nacht aan de versterkingen.

De heer Guerrazzi, oud-diktator van Florence, heeft in een geschrift van uit zijne woonplaats, Genua, een aanval op het bewind van den baron Ricasoli gedaan. Hij verklaart dat de vorige volksstemming, zonder waardigheid en vrijheid was en niet geëerbiedigd werd. De toekomstige verkiezing onder soortgelijken druk der Regering plaats grijpende zal dezelfde vlekken hebben. Daarom verklaart de heer Guerrazzi zich voor de algemeene stemming.

BELGIE.

BRUSSEL, 17 Febr. In de Senaatszitting van heden heeft de hertog van Brabant het woord gevoerd; al de tribunes waren stampvol. Over de begroting van het departement van Buitenlandsche Zaken werden de diskussien geopend door den prins, die in een uitvoerige rede trachtte te bewijzen dat de Belgische débouchés niet voldoen aan de bedrijvigheid der industriëlen, en het dus dringend gevorderd wordt nieuwe markten op te zoeken en de handelsvloot te vermeerderen, ten einde deze meer geschikt te maken om Belgische produkten te vervoeren, zonder tot vreemde vlaggen de toevlugt te nemen. Voornamelijk betoogde hij dat in China de Belgische handels-artikelen een voordeelligen aftrek zouden vinden. Een groot aantal dokumenten, strekkende tot bewijs van zijn beweren, werden door den Prins overgelegd.

STADSBENOEMINGEN.

BURGERLIJKE STAND.

AMSTERDAM, 18 Februarij.

ONDERTROUWD (16 Febr.): P. A. Voget met A. S. Landt.

GETROUWD (16 Febr.): H. J. Schade van Westrum met B. Hjerding. - J. Schmidt met W. M. Halshof. - P. M. Kleef, wed. met A. G. Meijers.

BEVALLEN (16 Febr.): H. J. Appélan, geb. te E. A. Boas, geb. Prins, Z.

OVERLEDEN (12 Febr.): S. M. Ramann.

Table with 2 columns: Location and Percentage. Rows include Livorno (38%), Napels (78%), Petersburg (167), Weenen (85), Augsburg (99), Frankfurt (99), Hamburg (35), Zigt (35), Londen (11.50), Genna (45%).

RIJSGOURANT DER EFFECTEN.

Table with multiple columns listing financial instruments such as 'Amsterdam, Thesaurie', 'Nederl. Werkel. Schuld', and 'België, Cert. Adm. B. Bk.' with associated percentages and values.

BUITENLANDSCHE BEURZEN.

Table listing foreign exchange rates and financial data for locations like 'ANTWERPEN', 'LONDEN', and 'LONDEN'.

WEEENEN, 17 Febr. Met. 5 pc. 89.50; 2 1/2 pc. ... Bank-Aktien 808; Noord-Baan-akt. 197; Oostenr. Cred. Loten; Cred. Anst. 195.

HANDELSBERICHTEN.

GRAANMARKT. AMSTERDAM, 17 Febr. Roode Tarwe iets hooger. Poolse als voren: 132.8 b. Poolse f 330; 132 f 27; 46, 77 k Deensche f 805 per 2400 a.

SCHEEPSTIJNDINGEN.

TENNEL, 17 Febr. Secret (st.), Londen. HELVOET, 17 Febr. Cologne (st.), Londen. UITGEZEILD: TENNEL, 17 Febr. Harken, Cuba Packet, Havana.

PUBLIEKE VERKOOPING VAN HUIZEN IN HET O. Z. HEEREN-LOCEMENT.

Op Maandag 20 Februarij, des avonds ten vijf ure. 1. Huis, Tuin en Erf, Heerengracht, SS 256.

Advertentiën.

(2331) Tot onze innige droefheid, overleed heden onze dierbare Zuster en Behuwdzuster, CATHARINA FRANCISCA MARBA, na eens kortstondige ongesteldheid, in den ouderdom van ruim 37 jaren.

Bediende! Er wordt gevraagd zoo spoedig mogelijk een jong Mensch, R. K., als Bediende in een Boek- en Papierhandel.

On demande dans un Pensionnat, au commencement d'Avril, un Secondant de la Religion. C. R. d'un âge mar, muni de bons certificats et autorisé par la loi à enseigner la langue française et allemande.

Du Barry's Revatenta

wint steeds meer vrienden, omdat ze zich overal gunstig doet kennen, vele ongelukkigen geneest, gefluk en gezondheid om zich heen verspreidt. Ingewortelde Verstoppingen en alle hare ernstige gevolgen als: congestien, duizeligheid, stuipen, harsenontstekingen, zenuwziekte, hoofdpijn, hartkloppingen, aandoeeningen van lever en nieren, maagkramp, spanning, miselijheid, hartwater, slijm, oprispingen, loomheid, hartgierigheid, ontijdige vermoeidheid, lusteloosheid, gal, spleten en eene menigte andere ziekten die uit slechte sappen ontstaan, worden spoedig door het gebruik van Du Barry's smakelijk meel genezen.

De prijs der REVALENTA is: Kleine Bussen 87 1/2 Ct. 1 B f 2; 2 B f 3.50; 5 B f 8; 12 B f 16. Eene Brochure, die over dit heilmiddel handelt wordt Gratis afgegeven.

Het Lijden van Jesus, in korte betrachtingen, voor iedereen dag van den Yaste. Bewerkt door J. A. OFFERMAN, in leven R. K. Pastoor te Amsterdam.

Bij den Boekhandelaar C. L. VAN LANGENHUYSEN is heden van de pers gekomen:

DE PAUS. VRAGEN VAN DEN PAC, DOOR HERR DE SECUR. UIT 'T FRANSCH VERTAALD. Prijs 15 Cents. Ter verspreiding per 25 Exemplaren 73.00 " " 50 " 75.00

DE PAUS IN 1859.

HARROUWEN VAN NEDERLAND, DOOR Dr. W. J. F. NUIJENS. Prijs 30 Cts.

HET ROMENSCHE REIGSTUK, DOOR HERR DE SECUR. Prijs 30 Cts. Bij bovengenoemde is ter perse, om eersteds te verschijnen: